

»Det er rystende, at de andre partier fortsat udnytter deres flertalsposition til at sætte den demokratiske garanti, der ligger i § 57, ud af spil, fordi det vigtigste åbenbart er at frarøve hr. Glistrup den tid og kraft, det kræver at være leder af landets største oppositionsparti.«

Op mindretallet tilføjede:

»Udvalgets flertal fremturer imod normal skik og brug ved at nægte fremskridtspartiets medlemmer af udvalget at stille relevante spørgsmål til justitsministeren.«

Flertallet bemærkede i den anledning, at

»tinget i praksis altid imødekommer justitsministerens anmodning om samtykke i henhold til grundlovens § 57, 1. pkt.«

og flertallet udtaler videre, at denne bestemmelse

»tilsigter alene at beskytte folketingets medlemmer imod at blive udsat for vilkårlig retsforfølgelse fra regeringens side, og det forekommer klart, at der her er tale om en ganske normal retssag.«

og vedrørende det af mindretallet ønskede spørgsmål til justitsministeren gentog flertallet,

»at der her er tale om en sag, hvis realitet ikke folketinget, men domstolene skal afgøre.«

Folketingets behandling fandt sted den 25. marts 1977 (Folketingets forhandlinger 1976-77, 2. samling, sp. 1262 ff), hvor udvalgsflertallets indstilling vedtoges, idet 124 stemte for og 26 imod, mens 2 hverken stemte for eller imod.

5. Ved *Københavns byrets dom af 17. februar 1978* blev Mogens Glistrup straffet med en bøde på 1,5 mill. kroner med forvandsstraf af fængsel i 6 måneder, blandt andet for overtrædelse af kontrollovens §§ 13, stk. 1, og 14, stk. 1 og 2, jfr. skattekontrollovens § 13, stk. 1, af kildeskattelovens § 75, nr. 2, samt af straffelovens §§ 163 og 296, stk. 1, nr. 2. Han dømtes endvidere til i for lidt betalt skat at betale 1.986.712 kr. 65 øre samt nærmere angivne sagsomkostninger.

Derimod frifandt Mogens Glistrup blandt andet for anklagemyndighedens tiltale for bedrageri over for 9 af de i anklageskriftets forhold II omhandlede klienter til et samlet beløb af ca. 274.000 kr. samt for på-

standen om, at visse af skattelovsovertrædelserne tillige skulle henføres under straffelovens § 289, og om, at han skulle frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed for bestandig.

6. Den 23. februar 1978 fremsatte Glistrup sammen med andre medlemmer af fremskridtspartiet i folketinget følgende *beslutningsforslag*:

»Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 33 (Mogens Glistrup).

Folketinget udtaler, at Københavns byrets 25. afdelings dom af 17. februar 1978 ikke er til hinder for Mogens Glistrups fortsatte medlemskab af folketinget, jfr. Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1953 § 30, stk. 1, og § 33.«

Det fremgik af bemærkningerne, at forslagsstillerne ønskede dette beslutningsforslag vedtaget, inden udløbet af fristen for anke af byretsdommen, og de anførte i bemærkningerne – som deres opfattelse – bl.a., at

»Der er da heller ikke nogen som helst bestemmelse i grundloven eller forretningsordenen, som hindrer folketinget i at træffe afgørelse vedrørende nærværende beslutningsforslag før ankefristens udløb den 3. marts 1978.«

Beslutningsforslaget blev sat til 1. behandling på tingets dagsorden for den 28. februar 1978, men udgik af dagsordenen efter forslagsstillerens ønske (Folketingets forhandlinger 1977-78, sp. 6763).

7. Forinden havde anklagemyndigheden imidlertid ved anklageskrift og ankemeddelelse af 24. februar 1978 *indanket byrettens dom for landsretten* til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet for byretten – bortset fra nogle tiltalepunkter vedrørende overtrædelse af straffelovens § 296, for hvilken dommen havde statueret forældelse – samt til skærpelse, herunder frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

Ved ankemeddelelse af 28. februar 1978 ankede Mogens Glistrup byrettens dom med påstand om frifindelse.

8. Da østre landsrets behandling af sagen endnu ikke var afsluttet, og da der den 23. oktober 1979 på ny havde været afholdt ny-